

ความเมตตา

“...เมตตารักใคร่อย่างบุตรนะ เมตตารักใคร่อย่างไร?
มีอะไรให้หมด ถ้าว่ามีนม ก็รับให้นมทีเดียว มีของ
อะไรให้หมดทุกสิ่งทุกอย่าง รักใคร่จริงๆ อย่างนั้น...”

ลูเธอร์ เบร์แบงก์ นักวิทยาศาสตร์ผู้เลื่องชื่อ ได้กล่าวไว้ว่า “เคล็ดลับของการเพาะพันธุ์พืชให้ดี นอกจากจะอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์แล้ว ยังต้องมีความเมตตาอยู่ด้วย” ขณะที่เขาทดลองทำให้กระบองเพชรไม่มีหนามอยู่นั้น ลูเธอร์ เบร์แบงก์มักจะพูดกับต้นกระบองเพชร เพื่อสร้างคลื่นแห่งความเมตตาว่า “พวกเธอไม่มีอะไรจะต้องกลัว พวกเธอไม่จำเป็นต้องมีหนามไว้ป้องกันตัวอีกแล้ว ฉันจะช่วยปกป้องคุ้มครองพวกเธอเอง” ต่อมา เขาก็ประสบความสำเร็จในการทำให้กระบองเพชรพันธุ์ที่เขาทดลองพัฒนามาเป็นพืชไม่มีหนามได้จริงๆ

ในยุคต่อๆ มา มีการทดลองเรื่องอานุภาพของความเมตตากับพืชอีกหลายชนิด แต่ละการทดลองปรากฏผลเหมือนกันว่า ต้นไม้ที่ได้รับการแผ่เมตตา หรือพูดจาดีๆ ด้วยนั้น จะเจริญเติบโต สมบูรณ์แข็งแรงกว่าต้นไม้ที่ถูกดูแลอย่างเห็นได้ชัด ถ้าเป็นไม้ออกก็จะออกดอกมากกว่าและสวยงามกว่า

เรื่องความเมตตานี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวว่า เป็นสิ่งที่ทรงพลังมาก แต่ถ้าจะให้มีความงามมากต้องตั้งจิตเมตตาต่อผู้อื่นเหมือนแม่เมตตาต่อลูก ถ้าใครทำได้ ท่านบอกว่า จะมีคนรักใคร่เมตตามากมาย

“...เมตตารักใคร่อย่างบุตรนะ เมตตารักใคร่อย่างไร? มีอะไรให้หมด ถ้าว่ามินม ก็รับให้นมทีเดียว มีของอะไรให้หมด ทุกสิ่งทุกอย่าง รักใคร่จริงๆ อย่างนั้น...จิตดวงนี้เป็นจิตดวงสำคัญ เมื่อรู้จักใช้แล้วละก็ ใช้จำเพาะลูกของตนก็ไม่ได้ผล มีฤทธิ์นัก ถ้ารู้จักใช้ถูกส่วนแล้วละก็ มีฤทธิ์มีเดชมากมายนักนะ จะมีคนรักใคร่มากมายนับประมาณไม่ได้...”

ความรักความเมตตาของแม่ที่มีต่อลูกเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ยิ่งใหญ่ จริงใจ เปี่ยมด้วยความปรารถนาดีและมีปริมาณมากมายมหาศาล เมื่อแผ่ความเมตตาชนิดนี้ออกไป จึงได้รับความรักความเมตตาจากกลับคืนมามากมหาศาลเช่นกัน

ถ้าจะอธิบายเรื่องนี้ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ดูแล้วน่าจะสอดคล้องกับกฎข้อที่ ๓ ของนิวตัน (Sir Isaac Newton) นักฟิสิกส์ชาวอังกฤษ คือ กฎของกิริยาและปฏิกิริยา (Law of Action and Reaction) ซึ่งมีหลักการว่า “แรงที่วัตถุที่หนึ่งกระทำต่อวัตถุที่สอง ย่อมเท่ากับแรงที่วัตถุที่สองกระทำต่อวัตถุที่หนึ่ง แต่ทิศทางตรงข้ามกัน” (Action = Reaction) ดังตัวอย่างที่สามารถมองเห็นได้ง่ายๆ เช่น การที่เราเอามือทบก้ำแพงแล้วเจ็บมือ แรงที่มือทบก้ำแพงคือแรงกิริยา ส่วนแรงกระทำย้อนกลับ

จากกำแพงมาสู่มือคือแรงปฏิกิริยา ยิ่งทุบแรงเท่าไร ก็ยิ่งเจ็บมือมากขึ้นเท่านั้น

อาจมีคนแย้งว่า ฉันให้ความรักความเมตตากับบางคนมากมาย ทำไมไม่เห็นมี Reaction (ปฏิกิริยา) กลับมาเลย ทำไม?

จริงๆ แล้ว ความรักความเมตตาที่เราให้กับคนอื่นนั้น ส่วนใหญ่เขารับรู้ได้ แต่การที่ Reaction ไม่ค่อยจะยอมทำงาน นั้นอาจเป็นเพราะรักของเราไม่มากพอ และไม่ใช้ความเมตตาที่บริสุทธิ์ จึงไม่มีอานุภาพเพียงพอ

ความเมตตา นอกจากจะทำให้เป็นที่รักใคร่ของผู้คนมากมายแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ยังกล่าวถึงอานุภาพของความเมตตาไว้อีกว่าช่วยให้ทำกิจการงานต่างๆ สำเร็จโดยง่ายดาย ที่เป็นเช่นนั้นเพราะใครๆ ก็เต็มใจให้ความร่วมมือ

“...บุคคลผู้เจริญเมตตา พึงตั้งจิตดวงนั้นไว้ จิตดวงของมารดาที่พราวีชีวิตแทนบุตรของตนได้นะ บุคคลผู้ประกอบด้วยเมตตา พึงตั้งจิตดวงนั้นไว้ ...”

“...จำดวงจิตดวงนั้นไว้ นั่นแหละทำให้เป็นขึ้นเถอะ จิตดวงนั้นนะให้เป็นแก่นมนุษย์ทั่วไปละก็ บุคคลนั้นแหละจะทำอะไรละก็ ในโลกมนุษย์สำเร็จหมด สำเร็จหมดทีเดียว จะสร้างประเทศก็สำเร็จหมด สร้างวัดสร้างวาเป็นสำเร็จหมด ใช้อย่างนั้นแหละ

คนต้องมาช่วยทำให้สำเร็จทุกประการ...”

แม้เราจะยังไม่สามารถทำให้เมตตาคนอื่นเหมือนอย่าง
แม่รักลูกได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะเราไม่เคยเป็นแม่ หรือเพราะเหตุใด
ก็ตาม แต่ถ้าเรามีความรักความเมตตากับผู้อื่นอย่างจริงใจ
ในระดับหนึ่ง เชื่อว่ามนุษย์โดยทั่วไปจะสามารถรับรู้ได้ เพราะ
ขนาดพืชซึ่งปราศจากจิตใจยังสามารถรับกระแสความเมตตาได้

เคล็ดลับการเพาะพันธุ์พืชของเบอร์แบงก์ต้องอาศัยทั้ง
ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และความเมตตา ส่วนเคล็ดลับของการ
เป็นที่รัก นอกจากจะอาศัยความรู้เรื่องความเมตตาที่พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ท่านให้ไว้แล้ว ยังต้องอาศัยความจริงใจเป็นพื้นฐานด้วย

